

מרגישים הבוקר - לאחר שראינו הודעת הממשלה. טלפנה למזכירו - וענו לה שא.ג. יושב כרגע בישיבת הקבינט. בקשה לשלוח לו פתקא - אם כי אין הדבר נהוג בישיבות הקבינט. א.ג. ביקר להודיע שהוא נכון להפגש אה"צ אחת או את חיים.

בפי הכינה מכתב להסביר לא.ג. מה קרה. בשעת ארוחת הצהריים בקרלטון (חיים, הנרי, בפי, לואיס, לוריה ואנכי) נחייצנו והחלטנו שחיים ילך לראותו - ויקח אתו מכתבה של בפי. בינהיים סלגרפתי למשה שיטפלן לנו.

כששב חיים מא.ג. (לוריה רשם השיחה וגם הביורור בישיבתנו הבוקר) הגיע הטלפון של משה. חיים מסר לו בקצרה השיחה עם א.ג. משה מסר שלע"ע שקט בארץ. ביקשתי משה שמועצתנו לא תקבל בכל זאת שום החלטה סופית.

נחייצנו והחלטנו לתקן את נוסח ההצהרה ולהכניס פסוק מיוחד על החלטת העליה של הממשלה. סלגרפתי מיד הנוסח המתוקן למשה על מנה שיעיר הערוחיו אם יש לו כאלה. נחקרב הערב - ולא הגיעו כל הערות, ולמען לא לאחר את עתוני מחר צווייתי לפרסם ההצהרה כמו שהיא.

בשעה מאוחרת בערב הגיעו הצעות תיקונו של משה. - רובן מיותרות. תיקון אחד היה טוב - אבל מאוחר.

- - - -

בעשר בערב הביא לי לוריה את הדו"ח. החלטתי לא לפתוח אותו עד מחר. זה שבועיים שלא ישנתי, אולם התחבולה לא הועילה - גם בלי קריאת הדו"ח נדדה שנתי.

9.7.37

רק אהמול אה"צ החילותי לקרוא הדו"ח. לפנות ערב הלכתי לביתו של לוריה להאזין לנאום של פיל ברדיו. כמובן שלא חידש כלום.

בצהרים נזדמנו בביתו של קזלט - יותר נכון בארמונו. צאצא זה של ההוגבטים המגורשים
מצרפת עשה עושר רב באנגליה והשקיע הון ברוסיה, שהלך כמובן לאיבוד במהפכה הרוסית,
"ומקצועו" בפרלמנט הוא שאלות-תגה וקיסרוב נגד היחסים עם הוסבייטים.

נוכחו: ארציבלד סינקלר, מג'ור נתן, הנרי (שאחר לבוא כדרכו), בפי, לואיס, חיים,
בורד, לוריא, ואנכי. בררנו היחס לדו"ח וחכסיסנו הקרוב. חיים עמד על שאלת הנגב,
גבול מזרחי וירושלם. ציינתי סכנות חקופת המעבר: אם העליה לא תהיה בידינו - כל
התנועה בסכנה. הגיון הועדה במסקנה על *unworkability* של המנדט - חל באותו
חוקף על הגשמת התכנית. אם לא נוכל להגביר כוחנו בינתיים בשטח המיועד לנו - מי
יערוב לנו שהמדינה תקום?

ציינתי גם הסהירה הפנימית בהצעת הועדה על נמל משותף ביפו - תל-אביב:

(א) אם מדינה סוברנית - מה עסקה של הועדה להתערב בהקמת נמל יהודי.

(ב) עם המנדט אינו בר-הגשמה מחוץ העדר כל אפשרות של קואופרציה יהודית ערבית איך

יחכן נמל משותף? האין זו אמתלא להשליט אנגליה על נמלי א"י?

חיים דיבר במרירות על "המנדטים הזמניים". ולבד ת"א - אלה הן ארבע הערים היחידות

במדינה היהודית - עד מתי ישלטו בהן פקידים בריטים?

הנרי הציע שנדרוש סיפוח הנגב למדינה היהודית. חמך בו ברוד. חיים, בפי ואנכי לא

גורסים סיפוח מפני (1) אחרי קבלת הצטרף יקשה הדבר הזה, (2) שלטוננו בנגב כשאיננו בו

יוב יהודי יהיה מעמסה איומה על המדינה היהודית - ולא נעמוד בפני הסתבכות עם

בידויים ואולי גם עם אבן סעוד, (3) הדרישה לשלטון בריטי חשען על אינטרסים בריטיים

וחסיכת הצבא. אולם לדעתי יש לעמוד על צרטר יהודי בנגב אם אנגליה חסכים לספחו לשטח

מנדטורי. חיים סבור שיותר קל אצא לנו להשיג הנגב מהערבים מאשר מהבריטים והביא

לדוגמא את עבר הירדן. זהו אופטימיזם מופרז. עבדאלה לא יהיה בעל בית גמור - גם אם

יהיה למלך. אין לזלזל בכוחה של הלאומיות הערבית, ונצטרך לחכות כמה שנים עד שהיחסים

יוצטבו ונוכל לחדור לשטח הערבי - ועלינו עכשיו לעשות כל המאמצים שהנגב לא ימסר

לערבים, ביחוד שגורל ים המלח קשור בנגב.

קזלט הציע שחיים יפגש עם נוויל - ולשם כך ינטה עוד היום לראות את ה- . אם
נוויל יסכים להפגש אחר - בין רשמית ובין פרטית - יגיד לו חיים שהוא יוכל להמליץ
בקונגרס על קבלת ההכנות אם יתקנו חגבולות במזרח, אם נקבל ירושלים החדשה, והנגב
לא יטטר לערבים - והעקידות בארץ תוחלף מיד. **אז** ביום ב' ישולח מכתב לא.ג. עם
הדרישות האלה. בוויכוח בשני הבתים ניעץ לידידנו לבקר קשה את הנחת הועדה על פיסול
המנדט - ולעמוד על החביעות הנ"ל, בלי הבטחות מסוימות מהממשלה בטעמים אלו נעכב את
קביעת המנדט בגנף.

- אה"צ סלפן לי גיליס שועדה המפלגה רוצה להפגש איתנו ביום ד' הבא. הודעת **אז**
שביום זה עלי להיות בפריס לפגוש את משמחתי, וביקשתי לקבוע יום אחר - או ג' או ה'.
לאחר בירור עם אטלי נקבעה המגישה ליום ה'.

- הדיילי טלגרף ביקש ממני חוות דעתי על הרמורט. כתבתי רשימה והיא תתפרסם מאחר
בצורת מכתב למערכת.
לאחרשה עורך קיבל רשימתי הזמינני לסעוד אחר ליום ב'.

לטנות ערב הגיד לי דוב שבדיילי הרולד נתפרסם מאמרי **אז** אחד עם מאמר של פילבי.
הייתי סבור שהמאמר יתפרסם רק מחר - ובבקרים אני קורא רק הטיימס. איסטרמן הוסיף
לרשימתי הקדמה טפסית, שאני קוטר כל תקוותי הציונית בשותפות יהודית עם העם האנגלי
ועם הממשלה האנגלית.

למהוני הרב ממליץ פילבי על קבלת החלוקה מצד הערבים.

The Arab answer will surely be "YES", and the sooner they give
the better for themselves.

ובשבילנו עוד יותר. היקבלו הערבים את העצה הזאת? שחלק גדול מהם יענה בחיוב -
אין לי כל ספק. אין זה מבטל לגמרי את תקשיים והמוקשים הצפויים לנו - אבל זה
משביח עמדתנו בלא ספק.

- - - -

טלגרפתי למשה: "עיון ב"ספר" שינה יסודית רשמי מהתפציות המצריות. הגינות בסגנון, לא בתוכן, דאגה אמתית רק לסידור עניינים, כגון מסופקת בהצעה רבונות, חכנית נמל משוחף סותרת הפזים העיקרי בספר ומסגירה הים למנדטורה. חשוד העדר מועד טופי למנדסי ארבע ערים ועוד. סיכומי: כנדהו וחשדהו" –

לא דייקתי בפסוק אחד: במקום "הגינות בסגנון לא בתוכן" היה יותר נכון אילו אמרתי "ההוכן פחות הגון מהסגנון". כי אין לשלול שיש הרבה הוכן הוגן – אם כי ביסודו אין הספר הזה הוגן (אמנם לפי שעה קראתי רק 130 עמוד).

10.7.37

אח"צ גמרתי קריאת הספר. אם כי המסקנות נחקבלו פה אחד בועדה – פרקי הספר לא נכתבו כנראה ביד אחת. החלק הראשון שונה ברוחו ובחזונו מהחלק השני. הראשון חיבר כנראה בעל שאר-רוח ומוקיר הציונות. את השני כתב לא ידיד.

המציחו של הדו"ח היא בערך: הבסיחו לעט היהודי את ארץ ישראל כולה, גם במערב וגם במזרח, על מנת שתקום בה מדינה יהודית אם רק היהודים יענו לקריאה וישובו אליה. אולם הערבים מהנגדים ומשחמשים בטרור. ועל אנגליה להכנע לאלמות זו – ולהטיר את ההחייבותה, שהיא כמובן יכולה להוציא לפועל אם תרצה, אבל לשט כך יש לדכא את ההנגדות הערבים, ואין דבר זה כדאי לאנגליה.

מפעל היהודים נהדר והביא ברכה לערבים – אבל הערבים מוחלים "טובה" זו ורוצחים את מיטיביהם. לא יחכן לירות את הרוצחים, כי מאחוריהם יש הסימפטיה של חמוני הערבים. קשה לי שב עט הנחות אלה את ההצעה להרשות עליה של 12.000 לשנה. ומהיה כשהערבים יחנגדו אף לכך?

קצת יותר הגיונית – הצעה החלוקה. בהקמת "מדינה עצמאית וטברנית" – אפילו על שטח קטן (החלק העשרים של א"י כולה, והחלק התשיעי של מערב א"י) אולם כנות ההצעה מסופקת במקצת. המנדט "הזמני" על ארבע הערבים, פיקוח המנדטור על שפת ים כנרת וחוף הים